

คณบดีวิทยาศาสตร์

๙๑

ISSN 0857-1600

วารสารวิทยาศาสตร์ มศว

SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY SCIENCE JOURNAL

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม 2542

Volume 15 No. 2 July 1999

การใช้แบบคทีเรียควบคุมโรคในมะเขือเทศ

การเจริญและกิจกรรมเอนไซม์ของ *Neocallimastix frontalis* McH3 โดยใช้เปลือกสับปะรดเป็นสับสเตรท

Growth and Enzyme Activities of *Neocallimastix frontalis* McH3 Using Pineapple Peel as Substrate

พรพรรณ เลิศทวีสิน^{ศูนย์}¹

Pornpan Lerstaveesin

ABSTRACT

Neocallimastix frontalis McH3 grew anaerobically in various carbon sources such as cellulose, CMC, xylan and pineapple peel. The fungus produced 14.99, 33.26, 33.78, 19.68 mM of hydrogen, acetate, formate and lactate respectively when grown on 4 g/l of pineapple peel containing media. The fermentation products of *N. frontalis* McH3 from solid biomass contains large amounts of acidogen which are very useful substrate for methane fermentation. The cellulase and xylanase activities detected in the culture filtrate, were 1.77 and 1.83 IU/ml respectively. The pineapple peel consumption was 56.54% at 8 days of incubation. Thus the experiments concerning bioconversion of pineapple peel to methane with co-culture of *N. frontalis* McH3 and methanogenic bacteria should be further studied.

บทคัดย่อ

Neocallimastix frontalis McH3 สามารถเจริญในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีแหล่งการรับอนต่างๆ กัน เช่น เชลลูโลส CMC ไซแลน และเปลือกสับปะรด ในสภาพไร้ออกซิเจน ผลผลิตที่ได้จากการหมักในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีเปลือกสับปะรด 4 กรัม/ลิตร คือ ก้าฟื้อไดรเจน อะซิตेट ฟอร์เมท และแอลกอเทก ปริมาณ 14.99, 33.26, 33.78, 19.68 mM ตามลำดับ กรดอินทรีย์ที่เป็นผลผลิตจากการหมักเป็นสับสเตรทที่มีประโยชน์สำหรับการผลิตก้าฟื้น เมื่อราใช้เปลือกสับปะรดได้ค่ากิจกรรมเอนไซม์เชลลูโลสและไซแลน 1.77 และ 1.83 IU/ml ตามลำดับ นอกจากนี้ เมื่อราใช้เปลือกสับปะรดได้ร้อยละ 56.54 ในเวลา 8 วัน ดังนั้น การทดลองนี้จึงเป็นแนวทางที่จะนำเมื่อรา *N. frontalis* McH3 มาใช้ร่วมกับ methanogenic bacteria ในการผลิตก้าฟื้นจากเปลือกสับปะรดต่อไป

*ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมซึ่งมีผลผลิตทางการเกษตรอย่างหลากหลาย จากการขยายตัวของอุตสาหกรรมการเกษตร โดยเฉพาะสับปะรดและน้ำสับปะรดกระป่อง เป็นสินค้าส่งออกที่มีปริมาณสูงถึง 80% ของผักและผลไม้กระป่อง¹¹ ในการผลิตสับปะรดกระป่องจะมีเปลือกและแกนเป็นของเหลวทึบจำนวนมาก ซึ่งจะถูกนำไปกองทิ้งไว้ย่อยสลายไปเองตามธรรมชาติ เปลือกผลไม้มักจะมีเซลลูโลส เสมิเซลลูโลส และลิกนินเป็นองค์ประกอบ การย่อยสลายเป็นไปได้ช้าๆ หากปล่อยทิ้งไว้อาจก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมต่อไป⁶ ปัจจุบันจึงมีการศึกษาเพื่อกำจัดของเสียเหล่านี้โดยการย่อยสลายของเสียทางการเกษตรด้วยกระบวนการหมักแบบไร้ออกซิเจน และได้ก้าชชีวภาพเกิดขึ้น จะได้ประโยชน์ทั้งการนำบัดของเสียและผลิตพลังงาน ขั้นตอนการย่อยสลายประกอบไปด้วยขั้นตอนไฮโดรไลซิส (hydrolysis) ซึ่งในขั้นตอนนี้สารอินทรีย์ซึ่งซ่อน (complex organic compound) ที่มีขนาดไม่เล็กน้อยที่ไม่สามารถละลายน้ำได้ เช่น คาร์บอไฮเดรท โปรตีน และไขมัน จะถูกย่อยสลายโดยจุลินทรีย์พาก hydrolytic bacteria และ fermentative bacteria โดยการบอไฮเดรทจะถูกเปลี่ยนเป็นน้ำตาลไม่เล็กน้อย (simple sugar) โปรตีนถูกเปลี่ยนเป็นแป้งหรือกรดอะมิโน ในมันจะถูกเปลี่ยนเป็นกรดไขมันและกลีเซอรอล นอกจากนั้น ยังมีผลผลิตที่เกิดจากปฏิกิริยาของกลุ่ม fermentative bacteria ซึ่งเป็นสารประกอบแอกโกลอค็อกไซdroเจน และการบอนไดออกไซด์รวมอยู่ด้วย ผลผลิตที่ได้จากขั้นตอนไฮโดรไลซิสจะถูกย่อยสลายต่อไปในขั้นตอนการผลิตกรดอินทรีย์ (acid fermentation) โดยแบคทีเรียพาก non-methanogenic bacteria ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกรดอินทรีย์ระเหยง่าย เช่น กรดอะซิติก กรดโพรพิอ่อนก

กรดบิวทีริก กรดแวร์ลิก เป็นต้น นอกจากนั้น แบคทีเรียนบางชนิดยังสามารถผลิตกําชีโไฮdroเจนและสารประgonbแอกโกลอค็อกไซด์ เช่น เมธานอล ซึ่งจะถูกใช้โดยแบคทีเรียกลุ่ม methanogenic bacteria เกิดเป็นกําชีโไฮเคนและกําชีการบอนไดออกไซด์ในขั้นตอนการผลิตกําชีโไฮเคน (methane fermentation)¹

Neocallimastix frontalis เป็นเชื้อราเจริญในสภาพไร้ออกซิเจน แยกได้จากการเพาะรูเมน (rumen) ของแกะ สามารถย่อยสลายผนังเซลล์พืชได้ใช้แหล่งคาร์บอนได้หลายชนิด เช่น เซลลูโลส แป้ง และเอมิเซลลูโลส ผลผลิตที่ได้จากการย่อยสลายสารอินทรีย์ คือ อะซิเตท ฟอร์เมท แคลคเตท เอทานอล ไฮdroเจน และการบอนไดออกไซด์¹⁰ เป็นต้น กิจกรรมเอนไซม์ Endo- β -1, 4-glucanase (carboxymethylcellulase, CMCase) และ Exo- β -1, 4-glucanase (avicelase หรือ cellobiohydrolase) จะพบในระยะที่เป็น vegetative และ zoospore ในวงศ์ชีวิตของเชื้อรา *N. frontalis* *N. patriciarum* และ *Piromonas communis* และจะปลดปล่อยเอนไซม์ CMCase ออกมานเป็นส่วนใหญ่⁹ กิจกรรมเอนไซม์ใช้ลาเนสของ *N. patriciarum* และ *Piromonas communis* จะพบในเซลล์ และจะปล่อยออกมานในอาหารเลี้ยงเชื้อ น้อยมาก¹⁶ ซึ่งตรงกันข้ามกับ *N. frontalis* จะปล่อยใช้ลาเนสออกมานในอาหารเลี้ยงเชื้อและมีเอนไซม์ที่มีคิดกับเซลล์น้อย⁹ นอกจากนี้ *N. frontalis* ยังสามารถย่อยสลายเซลลูโลสได้ในขณะที่มี methanogenic bacteria² จึงน่าสนใจที่จะศึกษาการเจริญและการผลิตเอนไซม์ของ *N. frontalis* McH3 โดยใช้เปลือกสับปะรดเป็นแหล่งคาร์บอน เพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการหมักก้าชชีวภาพแบบไร้ออกซิเจนต่อไป

วิธีการ

1. ศึกษาการเจริญของเชื้อรา *N. frontalis* McH3 โดยใช้เซลลูโลส carboxymethylcellulose (CMC) ไชแวน และเปลือกสับปะรด (pineapple peel) อบแห้ง เป็นแหล่งคาร์บอน

1.1 เตรียม preculture ของเชื้อรา *N. frontalis* McH3 ในอาหารเลี้ยงเชื้อ M2 ที่มีเซลลูโลส เป็นแหล่งคาร์บอน ตามวิธีการของ Teunissen และคณะ¹³ บนเชื้อราที่ 39°C นาน 72 ชั่วโมง ในสภาพไร้ออกซิเจน

1.2 เตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีแหล่งคาร์บอนต่างๆ กัน โดยใช้เซลลูโลส CMC ไชแวน และเปลือกสับปะรดแห้ง ความเข้มข้น 4 กรัม/ลิตร เป็นแหล่งของคาร์บอนเตินในอาหารเลี้ยงเชื้อ M2 ประมาณ 38 มิลลิลิตร บรรจุใน serum vial ขนาด 125 มิลลิลิตร

1.3 เติม preculture (ที่เตรียมไว้ในข้อ 1.1) ปริมาณร้อยละ 10 ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีแหล่งคาร์บอนต่างๆ กันในข้อ 1.2 และบนที่ 39°C ในสภาพไร้ออกซิเจน ตรวจวัดปริมาณก้าชที่เกิดขึ้น โดยการแทนที่สารละลายอิมิตต์ NaCl และศึกษาการเจริญของเชื้อโดยวัดการผลิตก้าช H_2 ด้วยเครื่องโคมไฟกราฟแบบก้าช ที่ช่วงเวลา 0 ถึง 8 วัน อาหารเลี้ยงเชื้อจากการหมักใช้สำหรับวิเคราะห์ต่อไป

2. ศึกษาภัยกรรมเอนไซม์ (enzyme activity) ของ *N. frontalis* McH3 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีเซลลูโลส CMC ไชแวน และเปลือกสับปะรด เป็นแหล่งของคาร์บอนที่ช่วงเวลา 0 ถึง 8 วัน

2.1 การวิเคราะห์ภัยกรรมเอนไซม์ เชลลูโลสตามวิธีการของ Teunissen และคณะ¹² โดยใช้ CMC เป็นสับสเตรท นำ crude enzyme ปริมาณ 0.025 มิลลิลิตร เติมสับสเตรท 0.975 มิลลิลิตร (1% CMC ใน 0.1 M citrate-phosphate buffer pH 6.0)

buffer pH 6.0) เบ่าให้เข้ากัน และนำไปบนที่ 50°C เป็นเวลา 20 นาที หยุดปฏิกิริยาด้วย Dinitrosalicylic acid (DNS reagent) 2 มิลลิลิตร คำนวณภัยกรรมเอนไซม์โดยกำหนดให้หน่วยเป็น IU/ml 1 IU หมายถึงปริมาณเอนไซม์ที่เร่งปฏิกิริยาการย่อยสลายสับสเตรทให้เป็นน้ำตาลกลูโคส 1 ไมโครโมลในเวลา 1 นาที

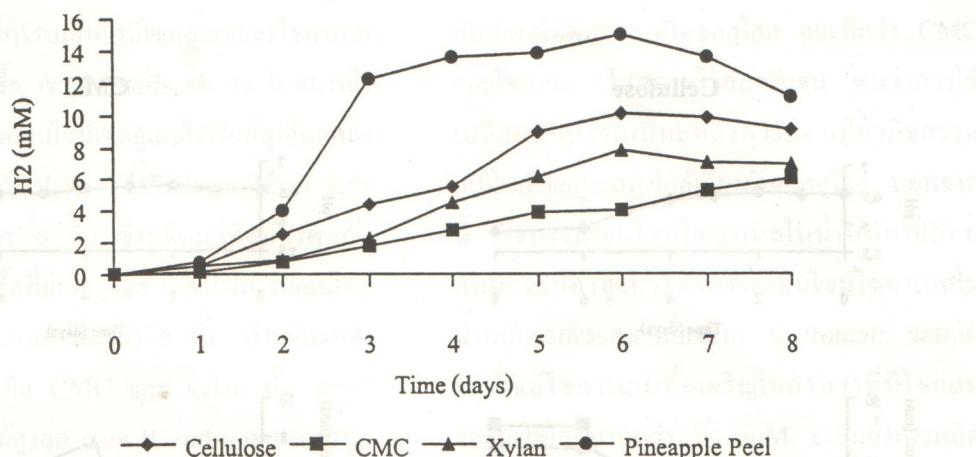
2.2 วิเคราะห์ภัยกรรมเอนไซม์ไชแวน ตามวิธีการของ Teunissen และคณะ¹² โดยใช้ไชแวนเป็นสับสเตรท นำ crude enzyme ปริมาณ 0.025 มิลลิลิตร เติมสับสเตรท 0.975 มิลลิลิตร (1% xylan ใน 0.1 M citrate-phosphate buffer pH 6.0) เบ่าให้เข้ากัน และนำไปบนที่ 50°C เป็นเวลา 20 นาที หยุดปฏิกิริยาด้วย dinitrosalicylic acid (DNS reagent) 2 มิลลิลิตร คำนวณภัยกรรมเอนไซม์โดยกำหนดให้หน่วยเป็น IU/ml 1 IU หมายถึง ปริมาณเอนไซม์ที่เร่งปฏิกิริยาการย่อยสลายสับสเตรทให้เป็นน้ำตาลไชโอล 1 ไมโครโมล ในเวลา 1 นาที

3. วิเคราะห์ปริมาณและชนิดของผลผลิตที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการหมักด้วยเครื่อง HPLC

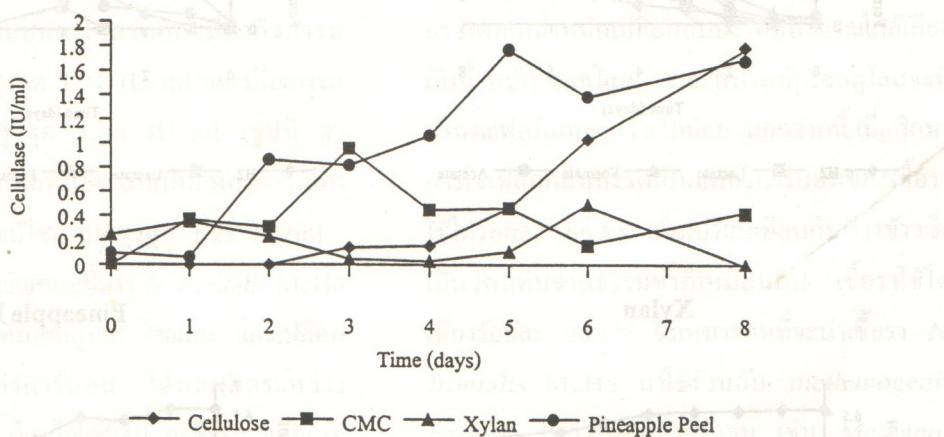
4. ศึกษาการใช้คาร์บอโนไดออกไซด์ที่เป็นแหล่งคาร์บอนชนิดต่างๆ ของเชื้อรา *N. frontalis* McH3 โดยตรวจวัดปริมาณ total sugar ที่ช่วงสุดท้ายของการทดลองการเจริญของเชื้อรา

ผลการทดลอง

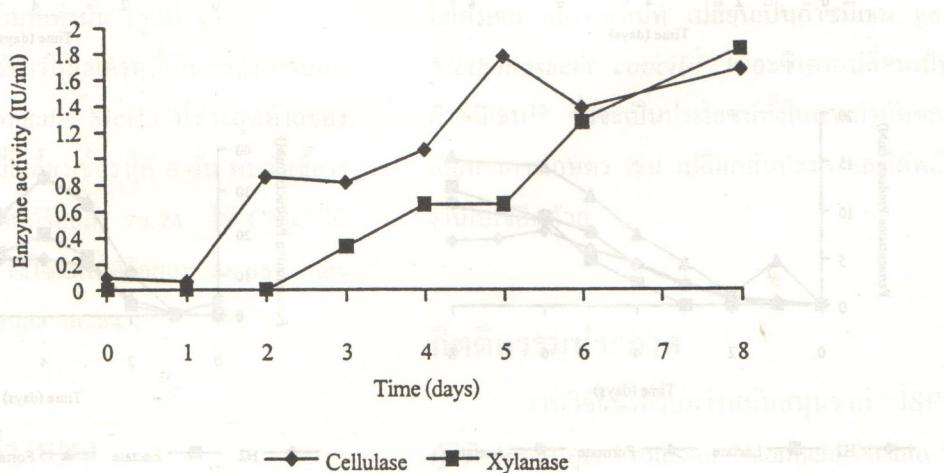
- การเจริญของเชื้อรา *N. frontalis* McH3 ในสภาพไร้ออกซิเจน สามารถใช้แหล่งคาร์บอนจากเปลือกสับปะรดในการเจริญได้ดีที่สุด ปริมาณก้าช H_2 14.997 mM ในเวลา 6 วัน ใช้เซลลูโลส รองลงมาจากเปลือกสับปะรด คือ ปริมาณก้าช H_2 10.096 mM ในเวลา 6 วัน และใช้ xylan ในการเจริญได้ดีกว่า CMC คือ ปริมาณก้าช H_2 สูงสุด 7.855 และ 6.109 mM ตามลำดับ (รูปที่ 1)

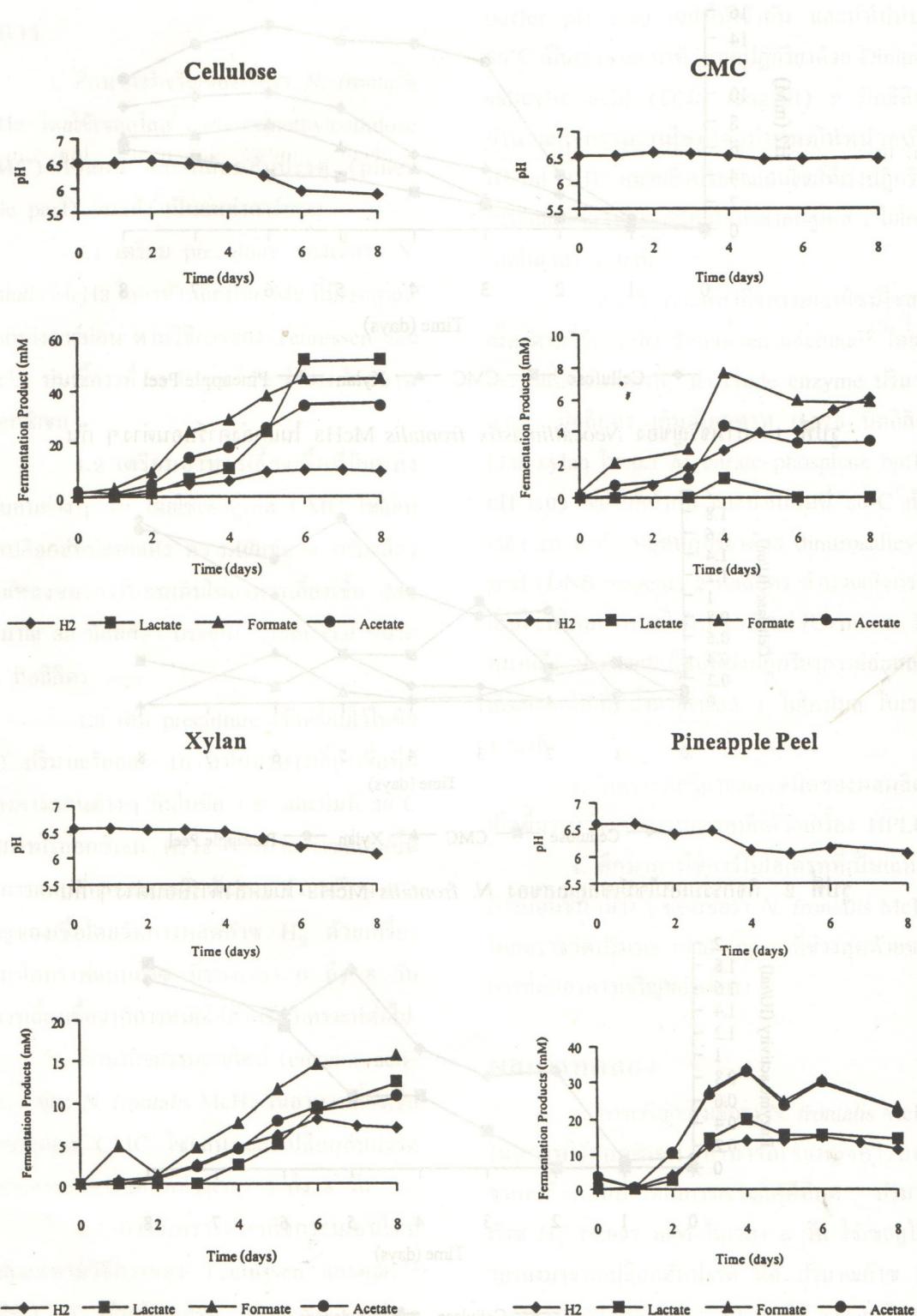
รูปที่ 1 การเจริญของ *Neocallimastix frontalis* McH3 ในแหล่งการบ่อนด่างๆ กัน

รูปที่ 2 กิจกรรมเอนไซม์เซลลูเลสของ *N. frontalis* McH3 ในแหล่งการบ่อนด่างๆ กัน

รูปที่ 3 กิจกรรมเอนไซม์เซลลูเลสและไซลานสของ *N. frontalis* McH3 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีเปลือกสับปะรดเป็นแหล่งการบอน

รูปที่ 4 ผลผลิตจากการหมักของ *Neocallimastix frontalis* McH3 ในแหล่งการบ่อนต่างๆ กัน

2. กิจกรรมเอนไซม์เซลลูโลสและไฮลามนส์ในอาหารเลี้ยงเชื้อ *N. frontalis* McH3 ในสภาพไร่องค์เจน ผลิตเอนไซม์เซลลูโลสได้เร็วที่สุดในแหล่งการบ่อนเปลือกสับปะรด ค่ากิจกรรมเอนไซม์ 1.77 IU/ml ในเวลา 5 วัน ซึ่งผลิตเอนไซม์สูงกว่าในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีเซลลูโลส ได้ค่ากิจกรรมเอนไซม์ สูงสุด 1.78 IU/ml ในเวลา 8 วัน สำหรับแหล่งการบ่อนอื่นๆ คือ CMC และ xylan นั้น พนค่ากิจกรรมเอนไซม์สูงสุด 0.96 IU/ml และ 0.49 IU/ml ตามลำดับ (รูปที่ 2) และในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีเปลือกสับปะรดเป็นแหล่งการบ่อนพนการผลิตเอนไซม์ทั้งเซลลูโลสและไฮลามนส์ มีค่ากิจกรรมเอนไซม์เซลลูโลสสูงสุด 1.77 IU/ml และมีกิจกรรมเอนไซม์ไฮลามนสูงสุด 1.83 IU/ml (รูปที่ 3) ขณะที่อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีไซแลนเป็นแหล่งการบ่อน มีค่ากิจกรรมเอนไซม์ไฮลามนสูงสุด 1.27 IU/ml.

3. การเจริญของเชื้อรา *N. frontalis* McH3 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีเซลลูโลส ไซแลน และเปลือกสับปะรดเป็นแหล่งการบ่อน ได้ผลผลิตระหว่างกระบวนการหมัก คือ ไฮโอดรเจน อะซิเตท และฟอร์เมท อาหารเลี้ยงเชื้อที่มี CMC พนไฮโอดรเจน อะซิเตท และฟอร์เมทเท่านั้น (รูปที่ 4)

4. การใช้คาร์บอไฮเดรทที่เป็นแหล่งการบ่อนของเชื้อรา *N. frontalis* McH3 ที่ช่วงสุดท้ายของการทดลอง คือ เมื่อเลี้ยงเชื้อราได้ 8 วัน พนว่าเชื้อราสามารถใช้เซลลูโลสได้ร้อยละ 73.74 ใช้ CMC ได้ร้อยละ 50.19 ใช้ไซแลนได้ร้อยละ 58.55 และเปลือกสับปะรดร้อยละ 56.54

สรุปและอภิปรายผล

เชื้อรา *Neocallimastix frontalis* McH3 เป็นจุลินทรีย์ที่สามารถเจริญและย่อยสลายเปลือก

สับปะรดได้ดีพอๆ กับเซลลูโลส และดีกว่า CMC และไซแลน ในสภาพไร่องค์เจน พนว่าการใช้เปลือกสับปะรดเป็นแหล่งการบ่อนมีค่ากิจกรรมเอนไซม์เซลลูโลสสูงกว่ากับเปลือกสับปะรดมีค่าสูงกว่ากิจกรรมเอนไซม์ไฮลามนส์ในน้ำหมักเปลือกสับปะรดในน้ำหมักไซแลน เนื่องจาก *N. frontalis* จะผลิตเอนไซม์ไฮลามนสเมื่อเจริญในอาหารที่มีไซแลน และถ้าไอลามากกว่า 20 mM จะยับยั้งการผลิตเอนไซม์^{7,9} ผลผลิตที่ได้จากการหมัก คือ ไฮโอดรเจน อะซิเตท แอกเตท และฟอร์เมท ปริมาณของอะซิเตทในน้ำหมักเปลือกสับปะรดมีปริมาณใกล้เคียงกับน้ำหมักเซลลูโลส ขณะที่น้ำหมักเซลลูโลสจะมีปริมาณฟอร์เมทสูงกว่าเล็กน้อย นอกจากนี้ เมื่อศึกษาการใช้เปลือกสับปะรดเป็นแหล่งการบ่อนของเชื้อรา ใช้ได้ร้อยละ 56.54 เมื่อเปรียบเทียบกับฟางข้าวซึ่งเป็นวัตถุดูบจากธรรมชาติเหมือนกัน เชื้อราใช้ได้เพียงร้อยละ 23.1¹⁰ จึงแนะนำที่จะนำเชื้อรา *N. frontalis* McH3 มาใช้ร่วมกับ *methanogenic bacteria* ในการผลิตก๊าซมีธีน เช่น *Methanobacterium formicicum*¹⁴ ใช้การบ่อนได้ออกไซด์ไฮโอดรเจน และฟอร์เมท เปลี่ยนเป็นก๊าซมีธีน และ *Methanosaeta concilii* ใช้อะซิเตทเปลี่ยนเป็นก๊าซมีธีน เช่น ก๊าซมีธีน¹⁵ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งในการบำบัดของเสียทางการเกษตร เช่น เปลือกสับปะรด และได้พลังงานไปใช้อีกด้วย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจาก JSPS ผู้วิจัยขอขอบคุณ Professor Naomichi Nishio ที่ให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยที่ Hiroshima University

เอกสารอ้างอิง

1. Banres, D. and Fitzgerald. 1987. An aerobic wastewater treatment process. In : Environmental Biotechnology. Foster, C.F. and John Wase, D.A. (eds.), Ellis Horwood limited publisher, Chichester.
2. Bauchop, T. and Mountfort, D.O. 1981. Cellulose fermentation by a rumen anaerobic fungus in both the absence and the presence of rumen methanogens. *Appl. Environ. Microbiol* 42: 1103-1110
3. Barichievich, E.M. and Calza, R.E. 1990. Media carbon induction of extracellular cellulase activities in *Neocallimastix frontalis* isolate EB 188. *Curr. Microbiol.* 20:265-271.
4. Barichievich, E.M. and Calza, R.E. 1990. Supernatant protein and cellulase activities of the anaerobic ruminal fungus *Neocallimastix frontalis* isolate EB 188. *Appl. Environ. Microbiol.* 56:43-48.
5. Calza, R.E. 1990. Regulation of protein and cellulase excretion in the ruminal fungus *Neocallimastix frontalis* isolate EB 188. *Curr. Microbiol.* 21:109-115.
6. Khan, A.W. 1977. Anaerobic degradation of cellulose by mixed culture. *Can. J Microbiol.* 23:1700-1705.
7. Lowe, S.E. Theodorou, M.K. and Trinci A.P.J. 1987. Cellulases and xylanases of an anaerobic rumen fungus grown on wheat straw, wheat straw holo-
- cellulose, cellulose and xylan. *Appl. Environ. Microbiol.* 53:1216-1223.
8. Mountfort, D.O. and Asher, R.A. 1985. Production and regulation of cellulase by two strains of the rumen anaerobic fungus *Neocallimastix frontalis*. *Appl. Environ. Microbiol.* 49 : 1314-1322.
9. Mountfort, D.O. and Asher, R.A. 1989. Production of xylanase by the ruminal anaerobic fungus *Neocallimastix frontalis*. *Appl. Environ. Microbiol.* 55:1016-1022.
10. Mountfort, D.O. and Orpin, C.G. 1994. *Anaerobic Fungi : Biology, Ecology and Function*, Marcel Dekker, Inc.
11. Tantcharoen, M. Tateiam, N. Bhumiratana, S. and Tientanacom, S. 1987. Biogas production from pineapple cannery wastes in anaerobic filter reactor, Annual Report of ASEAN Working Group on the Management and Utilization of Food Wastes Materials. ASEAN Committee on Science and Technology. 400-412.
12. Teunissen, M.J. de Kort, G.V.M. Op den Camp, H.J.M. and Huis in't Veld, J.H.J. 1991. Production of cellulolytic and xylanolytic enzymes during growth of the anaerobic fungus *Piromyces* sp. on different substrate. *J. of Gen. Microbiol.* 139:1657-1664.
13. Teunissen, M.J. Op den Camp, H.J.M. Orpin, C.G. Huis in't Veld, J.H.J. and Vogels, G.D. 1991. Comparison of

- growth characteristics of anaerobic fungi from ruminant and non-ruminant herbivore during cultivation in a defined medium. J. of Gen. Microbiol. 137:1401-1406.
14. Teunissen, M.J. Kets, E.P.W. Op den Camp, H.J.M. Huis in't Veld, J.H.J. and Vogels, G.D. 1992. Effect of coculture of anaerobic fungi isolated from ruminants and non-ruminants with methanogenic bacteria on cellulolytic and xylanolytic enzyme activities. Arch Microbiol. 157:176-182.
15. Willums, A.G. and Orpin, C.G. 1987. Polysaccharide-degrading enzymes formed by three species of anaerobic rumen fungi grown on a range of carbohydrates. Can. J Microbiol. 33 : 418-426.
16. Wilson, C.A. and Wood, T.M. Studies on the cellulase of the rumen anaerobic fungus *Neocallimastix frontalis*, with special reference to the capacity of the enzyme to degrade crystalline cellulose. Enz. Microb. Technol. 1992;14:258-264.
17. Wood, T.M. Wilson, C.A. McCrae, S.I. and Joblin, K.N. 1986. A highly active extracellular cellulase from the anaerobic rumen fungus *Neocallimastix frontalis*. FEMS Microbiol. Lett. 34:37-40.

18. Wheatley, A.D. 1984. Anaerobic Digestion : A Waste Technology. SCI. London.